

Arrest

nr. 83 666 van 25 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 27 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUWERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 23 juli 2011 het Rijk binnen en diende op 26 juli 2011 een asielaanvraag in. Op 15 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Hindoe van de Passi kaste te zijn met de Indische nationaliteit en geboren te zijn op 4 februari 1989 in Pehowa stad, district Kurukshetra in de staat Haryana. Vanaf 2010 wordt u lid van de organisatie van Ram Devi. U hielp tegen betaling podia opstellen voor de gratis yogalessen. Op 4 juni 2011 hield hij een grote anti-corruptie betoging op het Ramlila plein in Delhi en u nam hieraan deel. In die nacht van 4 juni viel de politie aan: met stokken dreven ze de menigte uiteen en ze sloegen mensen. U werd zoals vele anderen opgepakt en uw identiteitsgegevens werden genoteerd. Onder druk van de media werden de mensen vrijgelaten en u ging naar huis. Baba Ram Devi kon ontsnappen, werd niet gearresteerd en trok naar Haridwar. Op 24 juni 2011 viel de politie bij u thuis binnen en ze namen u mee naar het politiekantoor. Uw vader kocht u vrij op 26 juni 2011, maar op 28 juni 2011 kwamen ze weer. U werd ondervraagd over uw deelname aan de betoging. Op 29 juni 2011 laten ze u gaan na betaling van smeergeld door uw vader. Die dag vertrekt u naar uw tante. Tijdens uw verblijf daar kwam de politie u nog verschillende keren thuis zoeken waarop uw vader besloot u naar het buitenland te sturen. Op 31 oktober 2011 vloog u van Delhi naar België. U verklaarde zich vluchteling in België op 7 november 2011 en ging inwonen bij uw oom die zich in België bevindt.

B. Motivering

Na uw gehoor op 13 februari 2012 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om de volgende redenen.

Vooreerst kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. Voor asielzoekers geldt de verplichting optimale medewerking te verlenen aan de instanties die hun asielrelaas beoordelen: u moet voor uw vlucht op zijn minst in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagageticket waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar u is aangekomen. U maakt aldus op vrijwillige wijze iedere controle van uw reisweg onmogelijk. Dergelijke houding houdt een negatieve indicatie in voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

*Verder dient vastgesteld te worden dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen omtrent uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de asielzoeker moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken kunnen voorleggen. Op de vraag welke documenten u kan voorleggen uit India, beweert u geen documenten te hebben en verklaart u dat de smokkelaar 'uw paspoort en alles' heeft meegenomen. Even later verklaart u voor het Commissariaat-generaal evenwel dat u in India de beschikking heeft over een **verkiezingskaart, rijbewijs, geboorteakte en 'matric diploma'**. Het Commissariaat-generaal kan dan ook maar vaststellen dat u asiel heeft aangevraagd op 7 november 2011 en sindsdien geen enkele moeite gedaan heeft om uw identiteit afdoende te bewijzen. Bovendien legt u onduidelijke verklaringen af omtrent uw paspoort. U weet niet eens of u een **echt of een vals paspoort** zou gehad hebben. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u niet te weten of er een **visum** was in uw paspoort. Voor het Commissariaat-generaal beweert u te weten dat er een visum in was maar voegt u eraan toe niet te weten van welk land en oppert dan dat het van België zou moeten zijn. Overigens had u voor de Dienst Vreemdelingenzaken laten optekenen **nooit een geboortebewijs** gehad te hebben, dit terwijl u nu verklaart een dergelijk document wel degelijk in India te hebben (Gehoorverslag CGVS, 13 februari 2012, p. 7 en Verklaring DVZ, 17 november 2011, punten 21 en 34). Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in.*

Er kan daarenboven geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering lid te zijn van de organisatie van Baba Ram. U weet niet eens hoe zijn organisatie noemt. Wanneer u erop gewezen wordt dat zijn organisatie een naam heeft, probeert u Baba Ram Dev Yoga en zegt u dat dat alles is. Wanneer u bevestiging gevraagd wordt of dat alles is, probeert u nog enkele andere namen aan te reiken, Baba Ram Dev Shiksha Kendra of Sansthan. Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt zijn Divya Yog Mandir, Patanjali Yogpeeth, Bharat Swabhiman en Acharyakul Shiksha Sansthan van zijn bekendste organisaties. Alleen de naam van deze laatste komt in de buurt van wat u aarzelend aanreikte, wat wel erg mager is voor iemand die door een organisatie zelf van de goeroe ingehuurd zou worden. U weet ook niet wat de echte naam van de goeroe is en bent ervan overtuigd dat dat zijn echte naam is, quod non want zijn echte naam is Ramkishan Yadav. Sterker nog: u heeft nooit meegedaan aan zijn yoga terwijl uitgerekend dat de basis is waarop deze yogagoeroe zijn aanhang heeft verworven (Gehoorverslag CGVS, 13 februari 2012, pp. 6-7). U slaagt er in het geheel dus niet in te overtuigen dat u nog maar in de verte betrokken was bij deze goeroe en zijn beweging en deze constatering zet bijgevolg ook heel uw vluchtrelaas op losse schroeven.

Ook uw vluchtrelaas op zich bevestigt dat u frauduleuze verklaringen aflegt. U beweerde samen met de grote goeroe meegedaan te hebben aan zijn grote betoging op 4 juni 2011 in Ramlila te Delhi. Op de vraag hoe uw goeroe daar toegekomen was, trachtte u zich er eerst vanaf te maken door te stellen dat hij er was en de wedervraag te stellen hoe hij daar moest aankomen. Opnieuw wordt u de vraag gesteld hoe hij gearriveerd was en hierop veronderstelt u dat hij met de auto gekomen was en u vraagt zich af hoe anders. Er wordt u gevraagd of hij niet met het vliegtuig gekomen was, waarop u zegt het niet te weten. U weet niet door wie hij ontvangen is bij aankomst in Delhi. U weet niet of hij zijn volgelingen verteld heeft over zijn ontmoetingen en besprekingen vlak voor zijn aankomst op het plein. Nochtans blijkt uit de publiek alom aanwezig informatie, waarvan een kopie zich in het administratieve dossier bevindt, dat uw goeroe Delhi bereikt had in zijn privé-jet, dat er een rijtje ministers zich naar de luchthaven gerept hadden om uw goeroe op de rode loper met alle egards te ontvangen. Zijn aankomst in Delhi en de "betoging" - u heeft het niet één keer over hongerstaking nota bene daar waar dit in alle bronnen naar voor komt in kader van die bewuste vierde juni - waren immers fel gemediatiseerd. Urenlange gesprekken heeft uw goeroe gehouden met ministers en verantwoordelijken waarbij ook overeenkomsten zouden getroffen zijn. Op zaterdag heeft Baba Ramdev in Ramlila openbaar aangekondigd dat de regering aan zijn eisen had voldaan. Die bijeenkomst in Ramlila werd volgens u door de politie uiteengedreven **enkel met wapenstokken**. Op de vraag of er geen traangas gebruikt werd of schoten gelost werden, houdt u het op de reeds geciteerde wapenstokken. Er wordt u expliciet gevraagd of er traangas was en u herhaalt dat ze alleen maar stokken gebruikten (Gehoorsverslag CGVS, 13 februari 2012, pp. 8-9). Zonder enige twijfel blijkt uit alle bronnen dat er wel degelijk traangas werd ingezet. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering op deze betoging geweest te zijn.

Gelet op het gebrek aan bewijsstukken aangaande uw identiteits- en reisdocumenten, gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde lidmaatschap van de organisatie en gezien uw frauduleuze verklaringen met betrekking tot uw vluchtrelaas, dient er geconcludeerd te worden dat u er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de "SCHENDING VAN ART. 52, 48/3 en 48/4 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 EN VAN HET ART. 1,2 VAN DE CONVENTIE VAN GENEVE VAN 28 JULI 1951".

2.3. De Raad wijst verzoeker erop dat de bestreden beslissing genomen werd op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren. De ingeroepen schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet mist derhalve juridische grondslag.

2.4. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen in het verzoekschrift aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg tevens de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker verklaart India te zijn ontvlucht omdat hij er door de Indiase autoriteiten werd geïsoleerd omdat hij aanhanger was van yoga-goeroe Baba Ramdev, en onder meer meehielp bij het opstellen van podia voor yoga-lessen en tevens deelnam aan een anti-corruptie betoging.

3.3. Verzoeker heeft echter geen enkel document neergelegd, aldus staft hij noch zijn identiteit noch zijn reisweg noch zijn asielaanvraag. Verzoeker is niet ernstig waar hij in het verzoekschrift argumenteert dat hij *“slechts enkele maanden geleden een asielaanvraag deed. Er is verzoeker trouwens nooit gevraagd om enig document bij te brengen. Het kan hem niet verweten worden dat hij geen medewerking zou verlenen”*. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker reeds van in het begin van zijn asielprocedure er herhaaldelijk op werd gewezen dat hij ertoe gehouden was zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielinstanties opdat deze in staat zouden zijn zijn asielmotieven te beoordelen, en hij alle documenten waarover hij beschikte *“die uw identiteit, herkomst, reisweg en de door u aangehaalde feiten aantonen”* (zie vragenlijst), diende neer te leggen. Dat verzoeker zich hiervan bewust is wordt overigens zelf bevestigd door verzoeker in het verzoekschrift waar hij stelt dat *“De verzoeker dient uiteraard: De waarheid te spreken, en zijn medewerking verlenen voor de reconstructie van de feiten. Zich de moeite getroosten om zijn verklaringen te staven met alle mogelijke overtuigingsstukken, en een redelijke uitleg geven over elk gebrek aan stavingsstuk. Indien nodig, dient hij de moeite te doen om bijkomende elementen aan te brengen. Alle pertinente informatie over zichzelf en zijn verleden beschikbaar te stellen, en dit op een manier die het de interviewer mogelijk maakt de feiten te reconstrueren. Hij dient op een redelijke en plausibele manier de redenen uiteenzetten die tot zijn vlucht hebben geleid. Hij dient op alle vragen te antwoorden”*. De Raad kan verzoeker dan ook niet volgen waar hij in het verzoekschrift anderszins aanvoert dat *“Er is verzoeker trouwens nooit gevraagd om enig document bij te brengen”*.

3.4. Verzoeker *“verklaart dat hij via een “passeur” naar België is gevlucht en hij zelf over geen enkel document beschikte. Het is zo dat veel vluchtelingen in gelijkaardige situatie verkeren en totaal afhankelijk zijn van deze “passeur”. Het feit dat hij zijn reisweg niet afdoende zou kunnen bewijzen, kan hem niet verweten worden, evenmin is dit een reden om zijn asielaanvraag in twijfel te trekken.”*

3.4.1. Verzoekers verklaring dat *“Mijn paspoort en alles heeft de smokkelaar meegenomen”*, blijft echter een loutere, blote bewering die niet kan worden geobjectiveerd nu verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat hij een beroep deed op een “passeur” om naar Europa te reizen, daar zijn verklaringen inzake zijn voorgehouden illegale reisweg geenszins kunnen overtuigen. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Voor zover verzoeker verklaart de strikte grenscontroles te hebben kunnen omzeilen dient hij dit dan ook overtuigend te kunnen toelichten, wat echter geenszins het geval is nu verzoeker zelf niet weet of hij al dan niet met zijn eigen paspoort reisde, noch met wat voor visum hij Europa binnenreisde. Bovendien verklaarde verzoeker, niettemin hij in strijd hiermee op de DVZ had verklaard nooit een geboortebewijs of paspoort te hebben gehad (verslag DVZ), dat hij in India nog over allerhande documenten beschikt, met name een verkiezingskaart, een rijbewijs, een geboorteakte en een matric diploma, en dat hij na aankomst in België nog contact heeft kunnen opnemen met zijn vader (gehoorverslag CGVS, p.5-7). Verzoeker biedt dan ook geen aannemelijke verklaring voor zijn nalaten om documenten neer te leggen, wat er slechts op kan wijzen dat verzoeker tekortschiet in de medewerkingsplicht die op hem rust en

documenten achterhoudt. Dit tast verzoekers algehele geloofwaardigheid aan en houdt een negatieve indicatie in wat het asielrelaas betreft.

3.5. Verzoekers verklaringen kunnen zijn asielmotieven evenmin onderbouwen. De commissaris-generaal wijst terecht op tal van hiaten en vaagheden in verzoekers verklaringen inzake de organisatie van Baba Ramdev en de massale betoging van 4 juni 2011 te Delhi.

3.6. Verzoeker voert aan dat hij *“was nog niet lang lid van deze organisatie en beklede geen hoge functie. Zoals hij zelf verklaarde stelde hij tegen betaling podia op voor de gratis yogalessen. Dit verklaart zijn beperkte kennis. Hij verklaarde deel te hebben genomen aan de betoging door de grote goeroe georganiseerd, maar dit wil niet zeggen dat hij alles weet over deze goeroe, noch zijn organisatie.”*

3.6.1. Voor zover verzoeker zijn asielaanvraag integraal steunt op zijn engagement voor Baba Ramdev, en hij verklaart dat hij omwille van dit engagement India diende te ontvluchten en in Europa op zoek te gaan naar internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de organisatie waarvoor hij zich engageerde en de activiteiten die de aanleiding vormden voor zijn vlucht, overtuigend kan toelichten. Dit is echter niet het geval zodat ook betwijfeld kan worden dat hij als zodanig bekend stond in India. Verzoeker bleek immers onwetend te zijn inzake de meest elementaire gegevens van deze organisatie, zoals de naam van de organisatie en de naam van de goeroe. Dit geldt tevens wat betreft verzoekers verklaringen inzake de betoging van 4 juni 2011, nu verzoeker manifest foutieve verklaringen aflegde inzake deze gebeurtenissen, in het bijzonder de aankomst van de goeroe in Delhi en het optreden van de politie tegen de betogers, en zelfs geen gewag maakte van de hongerstaking van de goeroe. Waar verzoeker in het verzoekschrift wijst op zijn beperkte rol en functie, dient te worden vastgesteld dat deze zijn manifeste onwetendheid niet kunnen vergoelijken. Zelfs indien verzoeker geen voorname positie had in de organisatie, ziet de Raad immers niet in dat voor zover hij enigszins betrokken was bij de goeroe Baba Ramdev en de betoging van 4 juni 2011, dat hij onwetend kan zijn met dergelijke dermate elementaire gegevens, temeer nu blijkt uit de algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er hierover uitvoerig werd bericht in de media. Verzoekers asielrelaas komt dan ook verzonnen voor.

3.7. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.8. Waar verzoeker stelt *“Dat blijkt uit internationale rapporten dat de mensenrechtensituatie in zijn regio van oorsprong in India beneden alle peil is, en dat deze situatie vooralsnog zeker niet als stabiel kan worden aanzien”*, stelt de Raad vast dat hij nalaat deze rapporten te specificeren, laat staan ze neer te leggen. Hoe dan ook volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker roept de schending in van artikel 48/4 vreemdelingenwet doch licht dit niet in het minst toe en voert geen enkel argument aan waaruit kan blijken dat hij in aanmerking zou komen voor

subsidiare bescherming. Aangezien verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiare bescherming derhalve uitsluitend beroept op dezelfde feiten als voor de asielaanvraag maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk.

4.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiare beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiare beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK